ÜZEMI HÍRADÓ

VIII. évfolyam
utolsó szám

1990. december
Ára: 1,50 Ft

AZ ELEKTRONIKUS MÉRŐKÉSZÜLÉKEK GYÁRA DOLGOZÓINAK LAPJA

EPILÓGUS

Az első évfolyam első száma 1983 májusában jelent meg. Abban az időben, amikor fő téma a termékszerkezet váltás, a termékszerkezet átalakítás, a magasabb színvonalú, minőségi munka volt. A műszaki fejlesztés a vállalat összes létszámának 17%-át tette ki és ezen belül a felsőfokú végzettségűek száma 163 fő volt. S mit produkált ebben az időben ez a szerkezet? – Megállapítható volt, – nem vitatva a költség hatékonyságát – hogy biztosította a vállalat gazdaságos működéséhez szükséges gyártási eljárásokat és a gyártó kapacitást.

Abban az időben a sajtó, rádió, tv és főleg, a vállalaton belül a gazdasági vezetés, a párt és a szakszervezet kiemelten foglalkozott a műszaki értelmiség helyzetével, erkölcsi, anyagi megbecsülésével. A bérfejlesztés vonalán egyik legnagyobb probléma az alapbér és mozgóbér aránya volt. Korlátozott mértékű differenciálás volt, elsősorban a kezdő műszakiaknál, de a keresetek átlaga még mind elmaradt a kutató intézetek átlagától. A találmányok hasznosítása révén jelentkező, kimutatott eredmények évről évre emelkedtek, 1982-ben a kifizetett találmányi díj 5,1 M Ft. volt. 1983-ban 10 db SZOT külföldi, 59 db házaspári, 29 egyéni, 167 családtag, 33 gyermek, összesen 288 beutalóval rendelkezett a vállalat és ez 741 személynek biztosította az üdülést. 1983 június 30-ig 266 szövetkezeti lakást osztottak szét dolgozóink között, melyekből 74 lakás 1983-ban még épült. Megerősödött az előző években kezdődött ifjúsági együttműködés, a munka és tapasztalatcsere, a brnoi TESLA, a wroclawi ELWRO, az erfurti ROBOTRON, a drezdai Messelektronik és az EMG fiataljai között.

Ezeket a lehetőségeket a vállalati eredmény alapját adó termelés ill. árbevétel – 1 300 M Ft – biztosította, s ez utóbbit a belföldi, a szocialista (KGST) és nem utolsósorban a dollár elszámolású, három relációjú piac biztosította. Ekkorra értek be a mérőautomaták, az NC szerszámgépvezérlés, a FUBA, akikkel már volt néhány éves kapcsolatunk, de komplett termékek előállításával csak ettől az évtől bíztak meg bennünket.

1980-82-ben recessziós folyamat kezdődött Nyugat-Európában, és ez a folyamat érintette a szocialista országokat is. A vállalat szerencsés vagy szerencsétlen helyzetben volt, mert a stratégiai termékek iránt kereslet volt a szocialista országokban, ez viszont sajnos rányomta bélyegét a nem Rb elszámolású fejlesztéseinkre, termelésünkre s ezeken keresztül árbevételünkre.

Ebben az időben erősödik fel a demokrácia, no nem a politikában, hanem a gazdaságban. A sokrétű információ befolyásolja, alakítja a gondolatokat. Egyes egységek, csoportok, területek értékítélete, érdeke közvélemény formájában jelent meg. A politikai vezetés támogatásával a vegyes érdekeltség, a demokrácia a gazdaságban, az öszvér kisvállalkozási formák erőltetése, a szubjektivitás, a személyi érdekek, kapcsolatok még információ szempontjából is eredményesebb közvéleményformálást fejtettek ki, mint a hivatalos közlések.

Úgy értékeltük, hogy munkánk hatékonyságát növelni tudjuk, ha kellő tartalmú és időben adott információ szolgáltatást és tájékoztatást biztosítunk, nem utolsósorban segítünk bemutatni vállalatunk életét, gondjait, eredményeit, örömeinket. Ennek reményében és ilyen kialakult helyzetben indítottuk útjára ezt a lapot, az EMG Üzemi Híradót.

Az azóta eltelt időben olyan lavinaszerű változások történtek, mint a szocialista piac gyakorlati összeomlása, a belföldi vásárlóképesség beszűkülése, a tőkés eladások esetlegessége, a rendelkezésre álló termékstruktúra számára piaci lehetőségeink lecsökkenése, s utoljára említve azt a tényt, hogy az előző időszakban gyors növekedést diktáló költségvetési elvonásokat ma már nem lehet kompenzálni, sem a termelés és értékesítés növelésével, sem ilyen nagyságrendű költségcsökkentéssel, a hagyományos szervezeti formában. Jellemző, hogy a vállalat árbevétele ebben az évben már csökkenő tendenciát mutat, bár összetételében javulás mutatkozik, jelentős a tőkés eladás növekedése, de ez még nem pótolja a kieső piacokat. Ezért nincs más út, mint olyan helyzetbe hozni a vállalat egyes szervezeteit, – döntési joggal, sőt vagyonérdekeltséggel, teljes önállósággal bíró vezetőkön keresztül – hogy nem az egész vállalat, hanem a szűkebb egységek legyenek felelősek személyes boldogulásukért.

A magyar gazdaságpolitika ezt az irányt támogatja, feltehetően nagyobb így a lehetőség külföldi partnerek bekapcsolására is.

A fentmaradáshoz új piacok és az ehhez szükséges feltételek megteremtése kell, beleértve, hogy egy szocializmusban létrehozott tiszta állami tulajdonú, vt irányítású, tervutasításos rendszerre felépített struktúrájú vállalatból kell marketing szemléletű, struktúrájú és működésű egységeket létrehozni. Ezért a vállalat vezetősége a jövő évi szervezeti és létszám módosítás, valamint költségcsökkentési szempontok alapján az EMG Üzemi Híradó rendszeres megjelentetését 1991. január elsejétől megszünteti.

De ma mindenkit az a gondolat foglalkoztat, hogy ugyan mi lesz a sorsunk, merre tart országunk, mi az a gazdasági forma, amit mi is el akarunk sajátítani.

Aki járt már nyugaton, látta és nagyon örülne, ha nálunk is olyan ellátás lenne és az életszínvonal csak közelítené azt, amit ott tapasztalt. De hallott a munkanélküliségről is, amit mi az elmúlt évekig nem tapasztaltunk, de tapasztaltuk viszont, hogy van áruhiány, ellátatlanság. Felmerül a nagy kérdés, megelégedjünk-e a minőségileg nem megfelelővel, a minősített leértékelttel, a megbízhatatlannal, és ne féljünk, ne rettegjünk, vagy legyen bőség, nívós technikai színvonal, de örökös félelem a munkanélküliségtől. Meg tudjuk-e szokni az utóbbit ennyi évi biztonság után? Negyven éven át sulykolták belénk a kétféle gazdaság létét. Pedig nincs kétféle gazdaság, csak jól és rosszul irányított. Aki foglalkozott a témákkal, jól tudja, hogy még állami irányítás, beleszólás szempontjából is van két szélsőséges módszer a kapitalista gazdaságban, s a két szélsőség között szinte minden forma előfordul, mégis jól működnek.

Kezdjük Japánnal és Dél-Koreával, ez utóbbi hasonlít legjobban a szovjet és kínai centralizált tervgazdasági rendszerhez. 1960-ban Dél-Korea elindította első 5 éves tervét, de előtte kormányuk szelektív tervezőrendszerrel kiválasztotta azt a négy iparágat, amit preferáltak. Keményen támogatták az emberi erőforrásra, magasan kvalifikált munkaerőre épülő iparágakat. Koncentrált nagyvállalatokat hoztak létre, mert a kormánynak könnyebb kapcsolatot tartani és irányítani, igaz minden nagyvállalatuk dinamikus, kockázatvállaló magánvállalkozás. Ma ott tartanak, hogy a Samsung, Hyndai, Lucky—Goldstar és hadd ne soroljam fel mind a tizet, de ők összesen adják Dél-Korea GDP-jének, nemzeti jövedelmének 70%-át és a munkahelyek 90%-át. Vezetési stílusuk: a cég az isten alapelvre épül, a hatalom hihetetlen módon koncentrált, de emberközpontú csoport teljesítmény mérésre épült, igaz a Confucius vallás is erre épül, s ez segíti őket. Paternalista vezetési stílus, a vezetők felelősséget vállalnak a dolgozókért, s még azt kell tudni, hogy Dél-Koreában 4,5 nap az éves kivett átlag szabadság, 2800 a ledolgozott óraszám, és a legutolsó időkig az alapkutatást, a termékfejlesztést szabadalmak, know-how, technológiai transzfer formájában vásárolták. Szinte hihetetlen, de a mikrohullámú sütők, integrált áramkörök területén és a számítástechnikában 30%-ban részesülnek az USA piacából.

Ha Dél-Koreát vesszük legközelebb állónak a centralizált tervgazdasági rendszerhez, akkor Japán, Németország, Anglia, Franciaország sorrendjében jutunk el az USÁ-hoz, ahol még ma is a klasszikus kapitalizmus működik. A kormány gyakorlatilag nem szól bele a piacgazdaságba, még csak nem is nagyon támogatja. De az irányítás individuális jellegű. Minden irányítási formában azonban van egy közös; a fejlesztést akár maguk csinálják, mint az USÁ-ban, akár veszik, mint Dél-Koreában, egyrészt csúcstechnológiával, nagy megbízhatósággal állítják elő a termékeket, másrészt folyamatosan és keményen, rendszeresen fejlesztik az újat.

Nálunk hosszú évek óta látszott, hogy a felvett állami kölcsönöket nem lehet visszafizetni az általunk fejlesztett termékösszetétellel, nem felelnek meg a piaci követelményeknek, nem állták meg helyüket a nyugati piacon.

Úgy néz ki, hogy mi, magyarok a nyugateurópai, amerikai utat választjuk – bár közelebb vagyunk a dél-koreai feltételekhez – ezért, remélem átmeneti időre, de meg kell „barátkozni" egy-két gondolattal, amelyekkel nem mindenki ért egyet, de ezek nélkül nehéz lesz elviselni az átmeneti időt.

Nagyon nehéz, keserves és emberi tragédiákkal terhes ez az út, mert

– a piacgazdaságokban a verseny a munkaerő piacra is jellemző, s mindig vannak vesztesek,

– a munkanélküliség a piacgazdaság természetéből fakad, tehát nem szüntethető meg,

– még minimalizálni sem lehet, mert az konjunktúrális folyamat,

A munkanélküliség csökkentésének ill. elviselhetőségének legfőbb módjai állami feladatok, így:

– a gazdaság és vállalkozás élénkítése,

– a munkahely teremtés kedvezményekben való részesítése,

– a segély, a minimális ellátás, a közterhek átvállalása és az állampolgári jogon járó szolgáltatások körének rögzítése ill. biztosítása, mindez nem az aktív keresők vagy vállalkozások kötelezettségeinek indokolatlan, általánosított fokozásával, és el kell érni, hogy a munkahely megszüntetését érdekképviseleti szervezetek alá rendeljék a dolgozó védelme érdekében,

– a munkanélküliség veszélyével szembenéző, vagy már belesodródott dolgozó (vállalati dolgozó vagy inkább állampolgár) viszont elsősorban érdekelt abban, hogy helyzete megváltozzon, ezért a legnagyobb áldozatot magának kell hozni. Vállalni kell az életszínvonal csökkenést, az átképzést, a felkészültségtől és ambícióktól eltérő munkát, helyzetet, körülményeket, azok mobilitását, az újrakezdést. A jövedelmek között tolerálni kell a magas jövedelmeket, a különbözőségeket, beleértve a gazdagodást, mert a munkanélküliség legnagyobb előidézője a széles értelembe vett elszegényedés,

– a munkanélküliség emberi tragédia a munkájukból élőknek, mert szegénységbe, társadalmi ellehetetlenülésbe, személyi válságba, sőt devianciába vezethet. Ezért a munkanélküliek átsegítése a nehéz helyzeten szolidaritást kíván, el kell érni a munkanélküliek olyan elfogadását, hogy ne érezzék magukat reménytelen helyzetűnek.

Rendkívül sajnálom, hogy 8 éves folyamatos megjelenés után le kell mondanunk az EMG Üzemi Híradó rendszeres megjelenéséről, de kérem mind a megmaradó, mind a távozó munkatársainkat, beleértve a nyugdíjas kollegákat is, ha úgy érzik, mondanivalójuk van, ami közérdekű vagy információ tartalommal bír, kérem írjanak, hogy legalább alkalomszerűen tudjunk információt közölni.

Egyben ezúton köszönöm magam és a vállalat vezetés nevében az eddigi munkájukat mindazoknak, akik segítettek cikkekkel, ötletekkel, manuális munkájukkal az EMG Üzemi Híradó rendszeres megjelenésében.

Kívánok minden munkatársamnak jó egészséget, sikert az elkövetkezendő időszakra és tűrőképességet, átértékelve az életcélokat, mert ez véleményem szerint segít a terhek egészséges elviselésében.

GŐZ JÁNOS

KIKELETRE VÁRVA

Mindannyiunk előtt ismeretes, hogy az elektronika ködös vízein büszkén hajózó EMG anyahajó az elmúlt időszakban helyzetbe került, nekifutván egy nagy, ismeretlen kiterjedésű jégmezőnek. Futása jelentősen meglassult, majdhogynem meg is állt. Szerkezete eresztékeiben recseg-ropog, a víz a keletkezett réseken máris betört a hajótérbe. Hajózási szakértők ilyenkor „haváriát" emlegetnek. A kapitány egyre gyakrabban kap kárjelentést és a kárelhárítók (a drenázskezelők) a hajó egyre mélyebb rekeszeibe merülnek alá, az egyre nagyobb lékeket betömendők. Az üzemanyag és az élelmiszer fogytán,

a legénység hite és bizalma csökkenőben van. Számosan összeszűkült szemmel, elborult arccal kémlelik a látóhatárt.

Többen voltak, akik – bízván előrelátásukban és kitűnő úszni tudásukban – már jóelőre elhagyták a hajót. Mások a tiszti kar tanácsára, de józan, kényszerű megfontolásból is, egy-egy nagyobb mentőcsónakot vettek birtokukba, netán a hajó részeiből sebtiben tutajt ácsoltak, vagy nagyobb gerendába kapaszkodtak és elhagyni készülnek vagy már el is hagyták az eddig szilárd, biztos menedéket adó anyahajót.

A jégmezőnek futást nem mindenki úszta meg simán. Számosan a vízbe estek, s most felkapaszkodva a jégmező szélén, megpróbálnak a jégen elindulni a szárazföld felé. Ki tudja, odaérnek-e. Különösen az idősebbek vannak rossz helyzetben...

A hőmérséklet pedig napról napra csökken. A zuzmarás köd minden nap vastagabb rétegben vonja be a hajó szerkezeteit, nehezítve az alapvető funkciók fenntartását. Az egyre fogyatkozó legénység hiába töri állandóan a jeget, a hajótörzs körül a víz minden reggelre vastagabb és vastagabb rétegben fagy be. A törzs eresztékeiben néha nagyot reccsen, de még becsülettel állja a sarat.

A kapitány és a tisztek mindezek ellenére rendíthetetlen nyugalommal, bizakodva állnak a hajóhídon, remélik, a hajótörzs kitart a tavaszi olvadásig. Addig is újabb és újabb tanácskozást tartanak a kialakult helyzetről, a zuzmara és a jég fokozott letakarításáról intézkednek, ismételten felmérik a készleteket, újabb terveket kovácsolnak a jövőre, a túlélésre vonatkozóan.

A hajó felett időről időre feltűnik egy-egy idegen felségjelzésű repülőgép. A kapitány és a tisztikar alkalmanként szót vált a pilótákkal a kialakult jéghelyzetről s másról. Innen tudható, hogy van olyan tájék (másutt), ahol éppen most tavaszodik, sőt, van, ahol trópusi meleg van, pálmafák lombja susog, s színpompás kolibrik csőre kutat nektár után buja virágok kelyhében. Ilyesmi hallatára a legénység fázósan szorosabbra húzza magán a bundát és letörli borostás arcáról a zuzmarát.

A körülményeket ki-ki a saját sorsán keresztül éli meg. Lehet, hogy a matróz – jó úszó lévén – mihamarébb partot ér egy pálmaliget tövében. Lehet, hogy a közös mentőcsónak biztos révbe ér, és a parton új telepesként nagyszerű élet vár a jóban-rosszban összetartó legénységre. Lehet azonban az is, hogy a jeges vihar sziklazátonyra sodorja és szilánkokká aprítja a könnyű sajkát. Minden megtörténhet, bár bizodalmunk a jövőben egyre fogy, hisz előttünk a tél, ami az előjelzések szerint farkasordító, kemény hideget hoz.

A kapitány nyomatékos javaslatára, kicsiny, ötszemélyes mentőcsónakban hagyta el a valaha büszke anyahajót a Műszaki Tájékoztató Központ három, a hajón közel három évtizede szolgáló veterán matróza és egy ifjú hajósinas, fedélzetmesterükkel az élen. A kicsiny lélekvesztő hamar szárazulatot ért ugyan a szomszédos János utcai átjáró Auter-Print partján, de a nagy ködben még nem lehet tudni, hogy ez a part kicsiny sziget része-e csupán, vagy a kontinens széle, a készletek kitartanak-e tavaszig s a tél elmúltával valóban jön-e az enyhülés és a virágzó kikelet.

A kapitány kárhárító tevékenysége során a teljes legénység előtt személyesen kihirdetett napiparancsa értelmében minden olyan tevékenység, mely a nehéz helyzetbe került hajó pozícióját nem javítja, melynek tevékenysége nem gazdaságos, attól a hajót meg kell szabadítani, azt a tevékenységet meg kell szüntetni.

A létszámgazdálkodási terv értelmében a Műszaki Tájékoztató Központ tevékenysége ebbe a kategóriába esett, így megszüntetésére 1990. november elsejével sor került.

Az EMG keretén belül megszünt tehát minden olyan tevékenység, amelyet az MTK a korábbi igények és az elmúlt több évtizedes gyakorlat során végzett. Így az EMG-n belül megszünt a gépkönyvek, prospektusok, szórólapok, fotók, videofilmek stb. készítése, készíttetése, másolása, sokszorosítása, mindennemű, az említettekkel kapcsolatos szolgáltatás. Ez értelemszerűen – nyomda leszerelése és a gépek elszállíttatása folytán – érvényes mindenfajta házi nyomdai vagy sokszorosítási munkára is.

Meghalt a király, éljen a király! Az MTK ugyan fizikailag és szervezéstechnikailag az EMG keretein belül megszünt, de tevékenységét az eltávozottak – más szervezeti keretek között – a korábbi szakértelemmel és ügybuzgalommal tovább végzik az AUTER-PRINT Nyomdatechnikai kft. szervezetén belül. Minden olyan munkával megkereshetők vagyunk új címünkön, amelyet eddig is végeztünk. Sőt, tevékenységünk kibővült újabb lehetőségekkel is a megnövekedett nyomdatechnikai háttér folytán.

A továbbiakban is vállaljuk tehát új címünkön az általunk eddig is gondozott termékek rövid határidőre történő készítését, készíttetését, sokszorosítását.

- DTP szolgáltatásaink keretén belül vállaljuk tetszés szerinti kiadványok magyar, angol, német orosz nyelvű számítógépes szövegszerkesztését Ventura szoftverrel.
- Ofszet – A3, B3 és A1, B1 méretű – nyomdagépeinken vállaljuk például kis és nagy példányszámú nyomtatványok, szórólapok, céges levélpapírok, termékismertető prospektusok, gépkönyvek, eseti könyvszerű kiadványok, sokezres példányszámú könyvek, ügyviteli nyomtatványok elkészítését, tömbösített, önátírós bizonylatok előállítását és bármely egyéb olyan nyomdatechnikai munkát, amely gépeinken elkészíthető.
- Szitanyomó műhelyünkben vállaljuk névjegykártyák, öntapadós címkék, étlapok, meghívók, üdvözlőkártyák készítését, továbbá borítékra, egyéb nyomtatványra cégnyomatok készítését.
- Kötészetünkben vállaljuk nyomdatermékek kötését irkatűzéssel, lyukasztással, bígelléssel, ragasztókötéssel.
- A video stúdiónk az eddigi technikai színvonalon vállalja reklám- vagy termékismertető filmek készítését, események helyszíni rögzítését, filmek adott helyszínen történő bemutatását.
- Széleskörű szolgáltatásainkkal mérsékelt árszínvonalon, rövid határidő mellett állunk T. megrendelőink rendelkezésére.

Elérhetők vagyunk az alábbi címen:

AUTER-PRINT Nyomdatechnikai Kft.
1161 Budapest, János utca 175.

Telefon: 252-4288/14	Csépe László ügyvezető
	Gosztola Lajos nyomdavezető
252-4288/18	Sipos Gyula DTP és video stúdió csoportvezető
	Dobronyi Jánosné szitaüzem csoportvezető

Várjuk szíves megrendelésüket, abban a reményben, hogy majd egyszer - reméljük, mihamarébb - biztos olvadásnak indul a jég s eljön a tavasz...

BÚCSÚZIK A SZERKESZTŐSÉG

Amikor 8 évvel ezelőtt vállalatvezetőségünk úgy döntött, hogy havonta megjelenő üzemi újságot jelentetünk meg, kis szerkesztőségünk, Sipos Gyula, Keszthelyi Imre és jómagam óriási lelkesedéssel fogtunk munkához. A feladat mindannyiunknak újat, megmérettetést jelentett. A feladatok összemosódtak – olvasó, tördelő, felelős szerkesztő – igazi team munka alakult ki. Akkor még nem is sejtettük, hogy újságunk ilyen viszonylag hosszú életkort ér meg, havonta rendszeresen minden hónap utolsó napjaiban olvasóink asztalára került. Sokáig legfontosabb munkaeszközünk az olló és a ragasztó volt. Sokszor könnyen, de még többször keservesen teltek meg az üres hasábok – minden számot szinte egy kicsit „gyermekünknek" éreztük. Közben a vállalatunktól eltávozó Keszthelyi Imre munkáját Som Lászlóné vette át. A legnagyobb változást az jelentette, amikor saját számítógépes kiadványszerkesztésre tértünk át egy éve. Ez minőségi változást jelentett munkánkban, papírlapok helyett a számítógép képernyőjén formálódtak meg az oldalak, hónapról hónapra.

Bizony sokszor elég nehezen jött össze a havi harminc-negyven kézirat oldal, fotoanyag. Ilyenkor „udvari szerzőnkhöz", Fóris Tiborhoz (akinek nyugdíjas életéhez ezúton kívánunk jó egészséget) fordultunk egy gyalogtúra élményeinek közreadására, vagy Sipos Gyula „nosztalgiázott" egy kicsit, megszólaltatva idősebb kollegáinkat emlékeikről. Az „érdemi" részt mi is és olvasóink is mindig keveseltük, a vállalatunk életéről szóló rövid híreket – fontosabb vendégek, kereskedelmi tárgyalások stb. stb. – mindig hiányoltuk. Legjobban hiányoltuk a kritikusabb hangvételű cikkeket. Mintha a nyolc és fél év alatt mindig, minden rendben lett volna az EMG-ben. El is neveztük magunk között a cikkeket: egyik „rózsaszínebb" volt, mint a másik. Igaz néhány éve még hiába is íródtak volna kritikusabb cikkek, nem jelenhettek volna meg. Egyre emlékszem, a KISZ-es fiatalok egyik nemzetközi munka és tapasztalatcsere útjáról a cikkíró csak a poháremelgetést és egyéb szórakozásokat emelte ki – szerintünk igen frappánsan és humorosan – , de megjelentetését vezetőink megvétózták. Azután néhány kisebb glossza jelent meg, pl. az egyre gyakoribb székürésedésről – de szerzőjének is a fejére koppintottak.

Pedig mostanában már minden megjelenhetett volna – de ilyen cikkek nem íródtak meg. Az újság alapján az EMG-ben még most is úgy látszik, minden rendben van. Az év legnagyobb kiállításáról, a tavaszi BNV-ről kénytelenek voltunk egy képriporttal megelégedni (mert említésre méltó eseménye sem volt), a számos Szovjetunióbeli eredménytelen kereskedelmi tárgyalásról sem olvastunk egy sort sem, a nagy hű-hóval beharangozott Siemens licenc szerszámgépvezérlés sorsáról sem hallottunk, adósságállományunk növekedéséről, az átvilágítás tanulságairól (vagy költségéről), a létszámcsökkenésről sem, és még lehetne folytatni. Az illetékesek nem ragadtak tollat, szerkesztőségünk pedig csak olyan anyagokból tudta összeállítani az újságot, amelyek megíródtak.

Azért valahogy mindig összeállt, idén nyár végéig. Azóta egyre nehezebb volt összeszedni, főleg miután az újságot kiadó Műszaki Tájékoztató Központot – a szerkesztőséggel együtt – vállalatvezetőségünk egy tollvonással úgy megszüntette, hogy írmagja sem maradt.

Ezek után, és ismerve az EMG anyagi helyzetét, az Üzemi Híradó rendszeres megjelentetésének megszüntetéséről kapott levél nem ért váratlanul bennünket.

Mit is mondjunk, szép volt, érdekes feladat volt.

Úgy érezzük, legjobb tudásunk szerint, lelkiismeretesen megoldottuk. Nem csak mi, a szerkesztőség tagjai, hanem mindannyian, akiknek köze volt az újság megjelentetéséhez: a szerkesztőség tagjai, Gőz János elnökletével, a fotolabor dolgozói, Kneusel Emil vezetésével és nem utolsósorban a rotaüzem dolgozói, Somogyi Sándor vezetésével.

Ezúton szeretnénk nekik is megköszönni áldozatos munkájukat, és Olvasóinknak is, hogy ennyi évig kitartottak mellettünk. Sok visszajelzést kaptunk aktív dolgozóktól és nyugdíjasoktól egyaránt, amelyekből kiderült, hogy sokan és sokszor forgatták lapunkat. Sajnos, vállalatunk anyagi nehézségei utolérték újságunkat is. Lehet, hogy nem lesz több ilyen „gyermekünk"?

És még valami. A fent említett levél szerint az EMG Üzemi Híradó alkalomszerűen, aktualitástól függően jelenhet meg. Csak legyen ilyen aktualitás. Ha lesz, kis szerkesztőségünk – még jobb technikai felkészültséggel, és ugyanolyan lelkesedéssel, mint idáig – meg fogja oldani a feladatot. Ezt ígérhetem szerkesztőségünk többi tagja nevében is.

CSÉPE LÁSZLÓ
felelős szerkesztő

Kellemes karácsonyi ünnepeket és boldog új évet kívánunk Olvasóinknak

EMG Üzemi Híradó
Az Elektronikus Mérőkészülékek Gyára dolgozóinak lapja

Szerkeszti a szerkesztőbizottság
Felelős szerkesztő: Csépe László
Szerkesztőség: 1163 Budapest, Cziráky u. 26-32. Tel.: 1837-950
Kiadja:
Pallas Lap- és Könyvkiadó Vállalat
Felelős kiadó:
Horti József vezérigazgató
Engedélyszám: III/ÜHB/258/1983
Megjelenik havonta 1500 példányban
Készül az AUTER-PRINT Nyomdatechnikai Kft. nyomdájában